Školáek

♠Zelená pro naši školu

♠Novinky ze školy

♠ Křížový výslech

♠Vlastní tvorba

♠Stránky zábavy

Čtvrtletník
Základní škola Školní 1480, Chomutov
Listopad 2008

24. září se konalo **okresní kolo Atletického čtyřboje.** Soutěžila v něm pětičlenná družstva žáků základních škol.

5. místo - družstvo mladších žákyň ZŠ Školní
Tereza Vítámvásová, Hana Nepovímová a Jana Šebková – 7.A, Klára Štemberková a Míša Krejzová – 6.A

2. října pořádala ZŠ Zahradní soutěž v tlumočení a překladu **„Jeronýmovy dny“.**

3. místo – Andrea Říhová, 9.A (anglický jazyk)

6. října se konalo **okresní kolo závodu v přespolním běhu.** V soutěži jednotlivců dosáhli žáci naší školy těchto úspěchů:

1. místo – Tereza Kaňková, 8.A (kategorie 8. – 9. tříd)
10. místo – Jana Šebková, 7.C (kategorie 6. – 7. tříd)

10. místo – Marek Jurik, 8.B (kategorie 8. – 9. tříd)
10. místo - Albert Koštůr, 7.A (kategorie 6. – 7. tříd

11. listopadu soutěžili žáci 8.A a 9.A ve **školním kole soutěže Přírodovědný klokan.**

1. **místo – Marek Mejtzký, 9.A (98 bodů)**
2. **místo – Martin Klöpsch, 9.A (97 bodů)**
3. **místo – Petr Cihelka, 9.A (93 bodů)**
4. místo - Eva Neubergerová, 9.A (88 bodů)
5. místo - Andrea Říhová, 9.A (86 bodů)
6. místo - Adam Vimr, 9.A (85 bodů)
7. místo - Jakub Slezák , 9.A (76 bodů)
8. místo – Ondřej Brůna, 9.A (72 bodů)
9. místo - Patrik krejčí, 9.A (71 bodů)
10. místo – Jiří Deák (71 bodů)

Vítání nováčků na 1. stupni

Už je zase 1. září. Nová generace zasedá v prvních třídách do lavic, které jsou větší než oni sami. Rodiče drží v rukou kamery a natáčejí uvítací ceremoniál.
Před tabulí se vystřídá několik lidí. Nejprve jejich třídní učitelka, potom paní ředitelka, po ní primátorka města. Nakonec přijde třešnička na dortu v podobě letošních deváťáků. A to jsme my! Vybrali jsme pár dobrovolně nedobrovolných, aby předali užitečné rady budoucím školákům. Ujal se toho Míra Šlapák, Katka Tripalová a Andrea Říhová. Uff…, byla to fuška, ale zvládli jsme to snad na výbornou. Každý z naší třídy pak předal jednomu prckovi růžičku. Snad je potěšila. ***Katka Tripalová a Andrea Říhová, 9.A***

Když jsem přišel první den do školy a dozvěděl jsem se od paní učitelky, že půjdeme přivítat děti do prvních tříd, tak jsem si řekl, že je to super. To jsem ale ještě nevěděl, že je budu mluvit jenom já. Tak jsem horečně přemýšlel, co jim povím. Nejdřív mi radily holky a pak paní učitelka, ale nakonec jsem to řekl stejně po svém. Dětem se to myslím líbilo a rodičům i učitelům taky. Děti mi připomněly mě, když jsem byl poprvé ve škole. Bylo to prostě skvělé. ***Dalibor Černý, 9.B***

Když jsme dorazili na 1. stupeň, bylo to zvláštní, protože jsme si uvědomili, jak je to už dávno, co jsme tam sami chodili. Ti, kdo nám před devíti lety rozdávali růže, jsou dnes už starší a teď jsme to byli my, kteří jsme malým prvňáčkům přáli hodně úspěchů a hezkých zážitků. Měli jsme z toho radost. Moc se mi to líbilo. Děti byly roztomilé. Až budou za pár let vítat nové žáčky oni, budou z toho určitě mít také dobrý pocit.
Denisa Šultová, 9.B

Zmatení

Už čtrnáct dní před začátkem školy jsem začínala být nervózní. Pořád jsem se sama sebe ptala, jaké to asi bude na 2. stupni.
Ráno 1. září se celá naše nová třída sešla před školou. Když se otevřely dveře a žáci z vyšších ročníků vcházeli dovnitř, tak jsme usoudili, že půjdeme za nimi a přitom nás vůbec nenapadlo, že bychom měli počkat na svou třídní učitelku. Zmateně jsme pobíhali po budově a hledali naši třídu. Nakonec nás paní učitelka našla a všechno se urovnalo. ***Julie Koťátková, 6.A***

Tváří v tvář 2. stupni

Když jsem přicházel k budově 2. stupně, myslel jsem si, že to bude těžké a raději bych se vrátil zpátky na Beethovenku, ale překousl jsem to a šel jsem společně s kamarády. Nakonec to všechno dobře dopadlo.
Líbí se mi tady všechno a našel jsem si v nové třídě kamarády. Všichni se k sobě chováme slušně a je nám fajn. Učebny jsou pěkné a doufám, že si tady užiju hodně legrace a že budeme v pohodě s kamarády.
Marek Vyhnanovský, 6.A

Když jsem poprvé přišel na 2. stupeň, líbilo se mi, že každý má v šatně svou vlastní skříňku. Jsem rád, že máme jídelnu v budově a nemusíme na oběd přecházet. A potom to mám blíž domů. Hlavně mě baví tělocvik a hudební výchova.
Zpočátku jsem byl hrozně zmatený z přecházení z třídy do třídy, z tolika předmětů a učitelů. Ale to trvalo jen pár dnů. Teď už je to fajn. ***Jan Straka, 6.A***

Jak jsme se vydováděli v Lubenci

Bylo 27. září, svátek měl Václav a my jsme odjížděli na zážitkový kurz do Lubence. Žáci 6.A, 6.B a 6.C tu strávili tři dny.

Pravidlo číslo 1 – Nudě vstup zakázán.

A nuda tam opravdu nebyla. Hned po příjezdu jsme si společně obhlídli areál a pak začali hrát různé hry, abychom se navzájem seznámili. Pak jsme se podle měsíců narození rozdělili do čtyř skupin, ve kterých jsme pak spolupracovali po celou dobu pobytu. Před obědem si každá skupina musela nacvičit a předvést pohybovou sestavu podle vlastní fantazie.

Vtipná olympiáda

Po obědě si každé družstvo vylosovalo svou barvu a podle toho si pak členové družstev oblékli růžové, zelené oranžové a modré dresy. Začala olympiáda v netradičních disciplínách a týmy v ní soutěžily o zlatý pohár. Závodili jsme v různých disciplínách, např. chůze na chůdách, běh na lyžích v písku, hod aktovkou, sloní běh, týmové překonávání vysoké překážky, lezení po laně přes propast.. Soutěže pokračovaly i po večeři, a tak jsme si při poslední disciplíně – přetahování lanem - museli svítit baterkou. Zlatý pohár nakonec vyhrálo družstvo v zelených dresech.

SKLOART Lubenec

Druhý den dopoledne jsme navštívili továrničku, kde se zabývají výrobou vitráží. Prošli jsme různé dílny a seznámili jsme se s některými technikami. Exkurze byla velice zajímavá, viděli jsme nejen výrobu, ale i hotové vitráže v obchodě. Vitráže se nám moc líbily a když jsme se vrátili do areálu, začali jsme si dělat návrhy na své vlastní vitráže, které jsme potom vytvářeli z papíru. Některým z nás se to hodně povedlo.

Také jsme si malovali obrázky na trička, ale to jsme v Lubenci celé nestihli, takže to dokončíme při hodinách výtvarné výchovy.

Moc se nám to líbilo a už se těšíme na další společný výlet.

Vašek Mock, Maty Vitvar a Jirka Pelc, 6.A

Nepovedená kanadská noc

Poslední večer jsme si s holkama z našeho pokoje nařídily budíka na tři hodina ráno. Od večerky do půlnoci se paní učitelka Hrbková neodtrhla od našeho pokoje, protože jsme se tam každou chvilku smály. Potom jsme si řekly, že bychom se měly trochu vyspat a zalehly jsme. Ovšem potají jsme si nařídily budík na tři hodiny ráno. Budík sice zvonil, ale my jsme ho neslyšely. Nevím jak, ale Míša se vzbudila ve čtyři hodiny. Probudila Kláru a potom, i když těžce, vzbudily i mě. Vzaly jsme si šminky a potichu jsme se plížily po chodech nahoru ke klukům. Chtěly jsme je namalovat. Byl ale jeden problém. Musely jsme projít okolo pokoje paní učitelky Novákové. Povedlo se. Po špičkách jsme vlezly do prvního pokoje, kde spal Jirka, Mata a Dominik. Začala jsem malovat Matyho, ale on se vzbudil! Rychle jsme letěly dolů po schodech a Maty za námi. V našem pokoji začal Maty řvát: „Kde je Dominik? Kde je Dominik?...“ Já si myslím, že Maty nevěděl, co se děje. Asi ještě spal. Ten hluk však probral paní učitelku Novákovou. Ráno nám paní učitelky vynadaly, ale stálo to za to.

Sabina Lecjaksová, 6.A

Jak jsme zdolávali Bořeň aneb učení formou mučení

5. října měli žáci 9.A i 9.B sraz v půl osmé na vlakovém nádraží. Překvapivě tu byli všichni včas. Z vlaku jsme vystoupili v Bílině a pokračovali jsme dále pěšky. Nejprve vesla část cesty z kopce, a tak si někteří žáci dělali legraci, že nejděme na kopec, ale najednou jsme začali stoupat. Po dvou kilometrech stoupání vzhůru si toho všimla i má lýtka. Začala mi zpropadeně tuhnout. Pan učitel Hrbek si ze mě dělal legraci, že bývalí sprinteři nic nevydrží. Asi měl bohužel pravdu. Ale jak to bývá, všechno špatné je k něčemu dobré. Poznala jsme, že v nouzi poznáš přítele. Pro mě je to Andy Říhová, která mě statečně vytáhla až nahoru. Taky bych měla poděkovat Markovi Mejtzkému za psychickou podporu.

Katka Tripalová, 8.A

Na výletě za krásou

Cesta na vrchol Bořně byla velmi vyčerpávající. Už na začátku jsme věděli, že to nebude snadné. Cesta vedla většinou lesem a nebyla zrovna příjemná. Jak jsme stoupali výš a výš, byla cesta kamenitá. Po vlhkých kamenech to klouzalo a ani se nedivím, že občas někdo spadnul. Pořád jsme doufali, že už dojdeme na konec, ale připadalo nám, že ten se spíš vzdaloval než přibližoval. Jen stěží jsme vystoupali na poslední skalnaté vrcholky kopce. Před námi se otevřel nádherný výhled na Krušné hory, města a elektrárny. Sedli jsme si, posvačili, kluci z 9.A si stihli zahrát karty, přidali jsme dvě fotky a byl čas vydat se zase zpět. Cesta dolů se zdála ještě nebezpečnější než nahoru. Nakonec jsme však vyvázli bez zranění. Vyčerpáni jsme prošli městem směrem k nádraží. Doma většina z nás padla a prospala zbytek odpoledne.

Aneta Zálešáková, 9.B

Můj zážitek z pochodu na horu Bořeň

Když jsme lezli nahoru, zakopla jsem. Kdyby u mě nebyl Dalibor, tak asi spadnu zpátky dolů. Bolela mě noha a pan učitel říkal, že to nic není, že jdeme dál a já že ne,že už nemůžu, že tam na ně počkám. A pan učitel řekl, že když mám v puse žvýkačku, ať dám půlku Daliborovi a že se mám chytit stromu, Dally vyleze nahoru a pak na mě zavolá a já se prý mám pustit. Ale to jsem přece nemohla udělat.

Tak jsem řekla: „Jde se!“

A pan učitel s úsměvem na tváři souhlasil. A pak už jsem byla nahoře cobydup.

Marie Ryšlavá, 9.B

Skatepark

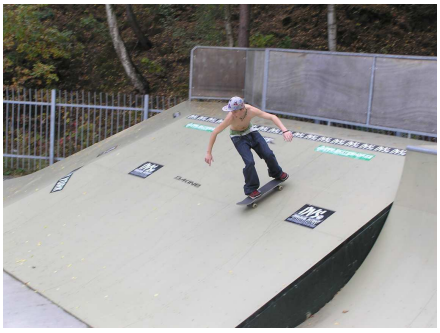

7. října navštívili kluci z devítek SKATEPARK v Eldorádu. Z trolejbusu jsme vystoupili na Kamenné a přímo před námi jsme uviděli dlouhé schody, které vedou nahoru na Kamenný vrch. Pan učitel nám řekl, že v rámci tělesné výchovy vyskáčeme pár schodů po levé a pár schodů po pravé noze a zbytek schodů vyběhneme.

Ve skateparku na nás čekali dva frestylee skateři, kteří nám předvedli zajímavé kousky, např. slalom, výjezd a sjezdy, otočku o 180 stupňů,ukázkovou jízdu v bazénu, street atd. Jsem jediný z naší školy, kdo pravidelně každý týden trénuje ve skateparku. Nikdo z naší školy to neuměl a většina to ani nechtěla zkusit, ale já jsem je všechny přemluvil až na pana učitele. Taky jsme si mohli zasoutěžit o pěkné ceny. Byl to podařený den.

Dalibor Černý, 9.B

Noc bez maminky, ale s kamarády a plyšáky

Do školy chodí teprve pár týdnů, ale už se nebáli zůstat tady přes noc bez starostlivého dohledu maminek. Na společné přespání ve škole se děti z 1. A a z 1. B moc těšily a patřičně se také vybavily – kromě svačin a spacáků i množstvím plyšáků, které si toužily navzájem ukázat.

Ale nejprve na ně čekalo zábavné sportovní odpoledne na školní zahradě. Počasí dětem přálo. Strefovaly se míčkem na cíl, závodily ve sbírání terčíků, proháněly hokejku a hrály různé hry. Pár dětí, které si spaní ve škole nenaplánovaly, a maminky si pro ně navečer na zahradu přišly, plakalo, že si to rozmyslely. Domů se jim nechtělo, ale už bylo pozdě. Přišly bez věcí na spaní.

Ostatní děti se zakutaly do spacáků a dek. Kamarád Frankie ze třetí třídy (spal s bráškou u prvňáků) jim na noc četl veselé příběhy z knihy Jiřího Žáčka. Potom nastalo hraní, povídání a mazlení se s plyšáky, než přišel vytoužený spánek. Usnuli pozdě, ale přesto byli někteří spáči ráno povážlivě brzo vzhůru. Otevřeli oči už v půl šesté a zase si chtěli povídat a hrát.

Další den ve škole vyprávěli, jak se jim spaní líbilo. „Nejlepší byly ty hry na zahradě,´´ shodla se většina dětí. „Mně se líbilo, jak nám Frankie četl,´´ chválil Kubík.

„Skvělé bylo to, jak jsme si povídali a jak jsme se smáli,´´ vzpomínali Honza s Davidem. Dost na to, aby jim těch pár zbylých dětí, které tu nepřespaly, závidělo. Příště si to asi také rozmyslí… (SG)

Nespaní ve škole

V pátek 10. října umožnila paní učitelka Koubová 9.A spát ve škole. Sraz před školou byl v 17 hodin. Hned jsme si odnesli věci do hudebny, která pro nás představovala noclehárnu.

Ti aktivnější z nás se přesunuli do tělocvičny. Zbytek se pohyboval jinde, nevím kde, patřil jsem k těm aktivním. Po večeři se nám otevřela možnost jít do učebny informatiky, což se nám líbilo.

Večerka měla být v jednu. Nejdřív se posunula o hodinu a nakonec se úplně zrušila. Kdo chtěl aspoň chvíli spát, musel do kuchyňky, nebo na chodbu. Spaní ve škole jsme všichni přežili ve zdraví a doufám, že si to brzy zopakujeme.

Marek Mejtzký, 9.A

Sedím v autobusu a přemýšlím o tom, co budeme dělat ve škole. Dorazím ke vchodu, ale moji milí spolužáci mi nechtějí otevřít. Chvilku mrznu venku. Konečně otevřou. Díky.

Odnáším si věci nahoru do hudebny na místo, kde bych měla později spát. S holkama se vrháme do kreslení projektu. Naše milovaná paní učitelka nám mezitím dělá palačinky. Po hodině jsme projekt dokončily a celá chodba krásně zavoněla po palačinkách.

Kolem sedmé usedáme k počítačům. Po snězení pizzy v Kuchyňce vytahuji DVD a jde se koukat na filmy. První s názvem Záhada Blair witch 2, u které mám miliardu poznámek a připomínek. To jsem celá já. K dalšímu filmu přichází paní učitelka. Mé komentáře končí raději jen v mých myšlenkách.

Končí film, vypínáme počítače a přesouváme se do kuchyňky, kde hrajeme karty, povídáme si a já jím palačinky. Později hrajeme o palačinky karty. Místo toho, abychom spali v hudebně, máme věci v kuchyňce, ležíme pod okny a povídáme si do půl šesté. Na hodinu usínáme. Kolem půl sedmé mě budí Andy tím, že mi rozsvítí světlo do obličeje a ptá se: „Káčo, spíš?“ Kopnu ji a odpovím: „Ne, vážně ne!“

Po krásném budíčku zjišťuji, že jsem snědla polovinu palačinek a momentálně jím další k snídani. Zkontrolujeme kluky, jak hezky spinkají a trošku jim zpřeházíme věci. Kolem půl osmé jsou všichni vzhůru. Snídáme, balíme a před po deváté všichni odcházíme.

Bylo to nezapomenutelné nespaní ve škole. Doufám, že si ho snad ještě zopakujeme, než e všichni rozejdeme na střední školy.

Katka Tripalová, 9.A

Dopoledne plné her a soutěží na téma „Les, jeho rostliny a živočichové“

22. a 23. října se 2. a 3. třídy vypravily na chomutovský Kamenčák. Ne, nebojte se, deku a plavky jsme si nebrali, opravdu jsme se nešli koupat. Šli jsme si zasoutěžit a trochu se i něčemu přiučit na téma „Les“. Připomněli jsme si rostliny a živočichy žijící v lese, řešili jsme kvízy, hádanky, zahráli jsme si na slepce a zaběhali jsme si štafetu. Každý z nás si nesl domů pastelky, klíčenky nebo pexeso.

Mgr. Jana Šťastná, třídní učitelka 2.A

Adélka Pěničková, 2,B

Mgr. Jana Šťastná, třídní učitelka 2.A

Mně se líbilo, jak mi zavázali oči, pak mi sundali šátek a hledala jsem správný strom. Dozvěděla jsem se, že se v lese nemá sahat na vajíčka.

Adélka Pěničková, 2,B

A mně se líbilo poznávání stromů, štafetový běh, jak nám ukazovali zvířata. Naučil jsem se, co je to větrník, světla, slechy a jak vypadá daněk, jelen a srnec.

Míša Rezek, 2.B

Bavilo mě, jak jsme se seznamovali se šiškou a běhali pro semínka. Naučili jsme se, že daněk má jiné parohy než jelen a srnec.

Terezka Baženovová, 2.B

Krásné zážitky z Londýna

Podzimní prázdniny strávili někteří žáci z 2. stupně s paní učitelkou Blažkovou v Londýně. 27. října večer jsme se vydali autobusem, přejeli jsme hranice Německa, Belgie, až konečně dorazili do Francie. Tam jsme se v přístavu Calais nalodili na luxusní trajekt se spoustou obchodů, restaurací a heren, kde se člověk může snadno ztratit. Po hodině a půl krásné plavby jsme přistáli v Doveru a odtud jsme jeli přímo do Londýna. Po osmnácti hodinách cesty jsme byli na místě. Velmi mě zaujaly červené telefonní budky a poštovní schránky, a proto, jak jsem zjistila později, je mám na každé druhé fotce.

Prošli jsme se po Tower Bridge, ze kterého je krásný výhled, i když ho dost kazí obří prosklené budovy.

Když jsme si prohlédli křižník Belfast, nakoupili pohledy, přívěšky na klíče a trička s nápisem I LOVE LONDON, zamířili jsme k hotelu.

Brzy ráno jsme vyjeli, ale cesta dlouhá jen pár kilometrů nám trvala dvě hodiny, protože byl ucpaný provoz. Po dvouhodinovém rozchodu jsme se vydali do Etonu ke škole, do které chodí děti z královské rodiny a z nejbohatších rodin v Anglii. Dovnitř nás bohužel nepustili, tak jsme si ji vyfotili jen zvenku. Den jsme zakončili tím, že jsme si stoupli na Greenwichský poledník.

Abychom toho stihli víc, vyráželi jsme poslední den o hodinu dřív. Měli jsme namířeno do muzea voskových figurín Madam Thussand, kde nám ovšem řekli, že budeme čekat nejméně dvě hodiny, a to se nám nechtělo. Místo toho jsme dostali rozchod. Pak jsme nasedli na metro a vystoupili u Big Benu. Projeli jsme se Obřím okem, ze kterého je vidět celý Londýn. Zašli jsme na Trafalgar Square, což je hlavní londýnské náměstí a pak do

čínské čtvrti Soho, kde je spousta krámků a restaurací. Pak už jsme nastoupili do autobusu a jeli zpátky domů.

Moc jsem si ten zájezd užila, jenom je velká škoda, že bylo tak málo času. Doufám, že se do Londýna ještě někdy podívám.

Julie Koťátková, 6.A

Vašek Mock ze 6.A si své zážitky z výletu do Londýna zapisoval do deníku.

28. října

První pěkný zážitek - jedeme přes kanál La Manche.
Na říjen je nezvykle pěkné počasí, venku je 21 stupňů. Stojíme nahoře na palubě a díváme se na vodu, která se pod lodí nádherně víří.
Jsme ve Velké Británii.
Prošli jsme se po Tower Bridge.
Dorazili jsme do hotelu Formule 1, kde jsme se ubytovali.

29. října

Jedeme do Winsoru.
Viděli jsme hrad, ve kterém se narodila královna Alžběta II.
Vyzkoušel jsem si ruské kolo. Byla to docela výška.
Pak jsme jeli do školy pro děti z královských a nóbl rodin. Bohužel ji opravovali, takže nás dovnitř nepustili.
Nastoupili jsme do autobusu a jedeme do Greenwitch. Viděli jsme nultý poledník.
Vracíme se do hotelu.

30. října

V Anglii se slaví Halloween.
Chtěli jsme do muzea voskových figurín, ale byla tam dlouhá fronta a museli bychom čekat minimálně dvě hodiny.
Šli jsme tedy do Oxford Street. Měli jsme tam dvě hodiny rozchod.
Jedeme metrem do centra. Vystupujeme přímo před Big Benem. Jdeme na London Eye. Koupili jsme si vstupenky za 8,75 liber. Z obřího oka jsme viděli téměř celý Londýn, jízda trvala 45 minut.
Jak už jsem řekl, v Londýně se slavil Halloween, a tak jsme viděli pána bez hlavy a jiného pána, který byl za sexy baletku.
Nakonec jsme navštívili čínskou čtvrť Soho.
Nočním trajektem se vracíme zpátky. Zbavuji se drobných mincí v herně.
Jedeme domů.

Zajímavé zpestření dějepisu

Paní učitelka Demková překvapila žáky 7. ročníku netradiční hodinou dějepisu o islámu.

Když do třídy vešla temně zahalená postava a řekla něco arabsky, trochu jsme se lekli. Osoba měla na sobě velmi zvláštní černý oblek a byly jí vidět jenom oči, ale když potom paní učitelka stáhla z hlavy niku - pokrývku hlavy – trochu se to překvapení pokazilo. Naučili jsme se mnoho zajímavostí. Paní učitelka toho o islámu hodně věděla. Tohle vyučování bylo opravdu záživné.

Petr Zinek, 7.A

Bylo to skvělé. Dozvěděli jsme se věci, které v učebnici nevyčteme. Například, že Arabové čtou zprava doleva.

Paní učitelka měla na sobě černý arabský hábit, který se hodí do pouště. Myslím, že každému z nás se tato hodina líbila.

Michal Moule, 7.A

Asijské dny s příchutí čaje

Žáci 9.A a 9.B si v pátek 6. 11. 2009 okořenili výuku o zemích Orientu. Po měsíční přípravě se oblékli do tradičních oděvů šesti různých zemí Asie a vydali se na cestu do čajovny Alibaba v Chomutově. Zde je čekal den plný zážitků, tvorby a prezentací. Kromě výroby origami, a práce s mapou Asie, které přichystala paní učitelka Martina Nováková, byla pro žáky připravena přednáška o čajích spojená s ochutnávkou. Cestu čaje připravil sám majitel čajovny Tomáš Novák a jeho kolega Ondřej David. Děkujeme za zajímavé povídání a cenné informace, které by děti ve škole jistě nezískaly. Po typicky asijském obědě následoval blok přednášek paní učitelky Marcely Demkové na téma islám, Irák, Sýrie a Libanon. Kdo by byl kompetentnější přednášet na toto téma než osoba, která sama nějakou dobu v těchto zemích pobývala. Je známo, že vlastní prožitek je silnější než zprostředkované informace, a tak i samy děti přispěly dalšími prezentacemi o zemích z této oblasti (Japonsko, Čína, Vietnam…), které doplnily o tradiční oděv, předměty, hudbu a divadelní ztvárnění známých událostí.

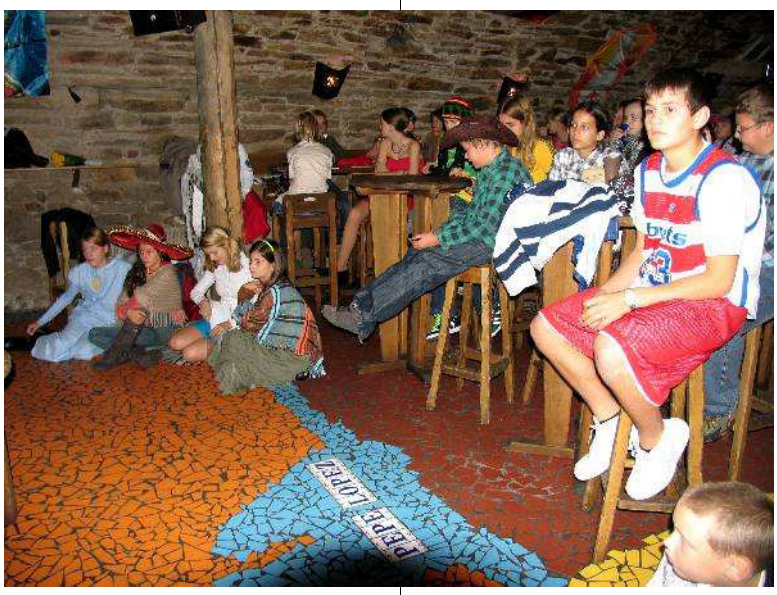

Tento den byl pokračováním cyklu projektových dní zaměřených na Globální a multikulturní výchovu žáků. Prvním krokem byl již uskutečněný projekt „Mexické dny“ v Pepe Lopez, který pro žáky 6.D připravila paní učitelka Nováková.
Dalším tématem byla Latinská Amerika – Kolumbie, Venezuela a Peru. Tentokrát se akce v restauraci Pepe Lopez zúčastnili žáci 8.A a 8.B.

Marcela Demková a Martina Nováková

Výlet do Columbie, Venezuely a Peru

Ráno jsme se ve škole převlékli do kostýmů. Když se všichni nalíčili a učesali, vyrazili jsme do restaurace Pepe Lopez.
Usadili jsme se v jedné místnosti, kde pro nás paní učitelka Demková měla připravenou překrásnou prezentaci o Kolumbii, Venezuele a Peru. Povídala nám k tomuto tématu věci, které bychom nikde jinde neslyšeli ani nedočetli. Pustila nám také hudbu venezuelského „Karla Gotta“.
Potom přišla řada na nás, abychom obhájili své vlastní prezentace.. Sice každá měla pár malých chybiček, ale i přesto se nám povedly.
Potom jsme se přesunuli do jiné místnosti na raut s typickými jídly této oblasti. Pokrmy měly zajímavou chuť i vzhled, některá jídla byla moc dobrá, jiná nám nechutnala. Bylo to všechno dost pálivé.
Po obědě jsme po skupinách vymýšleli básničky, vyplňovali tajenku, ve které jsme museli hledat různá města a hory. Paní učitelka Nováková vymyslela soutěž v jedení „zeleného slizu“ (zelená omáčka z manga, kaktusů a avokáda), který měl v sobě hodně vitamínů. Vyhrál Roman Vitvar. Nikdo se tam nenudil. Po skončení úkolů jsme se navrátili zpět do českého života.

Dominika Kylíšková, Zdeňka Janů, Eva Neubergerová, Jana Pilečková, Lada Fejferová, 8.A

Někteří žáci naší školy se ve svém volném čase zabývají různými zajímavými aktivitami a mnozí z nich už ve svém věku dosáhli obdivuhodných výsledků. My ostatní se o tom ale většinou ani nedozvíme, a proto jsme se rozhodli, že naše spolužáky v letošním školním roce postupně oslovíme. Tentokrát jsme vyzpovídali dívky a kluky z 2. stupně.

1. *Od kolika let se této činnosti věnuješ a kdo tě k ní vlastně přivedl? Začal ses tomuto oboru věnovat sám, nebo to byl nápad rodičů či kamarádů?*
2. *Kdo Tě nejvíc podporuje?*
3. *Očekával jsi, že budeš někdy úspěšný? Kterého ze svých dosavadních titulů si nejvíce ceníš?*
4. *Máš už za sebou určité úspěchy. A co dál? Kam bys to chtěl dotáhnout? Jaké jsou Tvé cíle a sny?*
5. *Pokud chceš být v něčem úspěšný, musíš tomu věnovat hodně volného času. Jak často trénuješ? Máš pocit, že svému koníčku musíš také něco obětovat, nebo Ti naopak také něco přináší? Zbývá Ti čas i na jiné záliby? A jak je to s přípravou do školy?*
6. *Co nejzajímavějšího jsi zažil na soutěžích?*
7. *Mezi tvými soupeři je jistě silná konkurence. Jsou někteří z nich také Tvými kamarády?*
8. *Potřebuješ nějaký speciální oblek?*

Václav Mock, 6.A

Disko Dance - Taneční centrum Beethoven D.C. EXE Chomutov

Největší úspěch: 1. místo ve Formacích na Mistrovství Evropy 2008 v Prostějově

1. Tancování se věnuji od pěti let. Jednou jsem šel s mamkou okolo plakátu na nábor na tancování a mamča se mě zeptala, jestli bych to nechtěl zkusit. Hned při prvním tréninku se mi to zalíbilo a začal jsem se tancování věnovat.
2. Nejvíce mě podporují rodiče, jak finančně, tak hlavně časově. Mnoho dní a víkendů obětují mým závodům, tréninkům i soustředěním.
3. Když jsem začal tančit, neočekával jsem žádný úspěch Tancoval jsem pro radost, ale jakmile jsem vyjel na první závody v Rokycanech a viděl starší tanečníky na stupních vítězů, toužil jsem tam stát také. Povedlo se mi to již několikrát, především s formací. Cením si všech titulů, ale největším úspěchem bylo 1. místo na Mistrovství Evropy v Prostějově s formací Pinkles.
4. Do budoucna se chci tanci věnovat a trénovat s očekáváním, na kterých soutěžích se nám zadaří, neboť konkurence je stále větší.
5. Trénuji čtyřikrát až pětkrát týdně 1,5 až 2 hodiny. Před závody to bývá i více. Svému koníčku musím obětovat hodně volného času a zbytek aktivit podřizovat a přizpůsobovat tréninkům a soutěžím. Naopak tanec mi přináší hodně radosti a kamarádů a vybití energie ☻. Snažím se věnovat i něčemu jinému než tanci. Již druhým rokem hraji na kytaru a k tomu jsem přidal dramatický kroužek a ještě kroužek informatiky. Někdy si rád zaplavu a zajdu také na spinning. Co se týče přípravy do školy, musím si ji udělat vždy hned po vyučování, neboť potom mám trénink.
6. Každý závod je něčím zajímavý. Z některých tanečníků, se kterými se na soutěžích setkáváme, se stávají známé osobnosti. Například Filip Jankovič, který zpíval ve finále druhé řady Superstar, nebo dívčí skupina 5angels. Soutěže na Moravě někdy moderuje Roman Pastorek, který uvádí soutěž Bludiště na ČT 1.
7. Mezi tanečníky mám spoustu kamarádů, ať už jsou to kluci z Prahy, Prostějova i z jiných měst. Vždy se rádi setkáme. Píšeme si i přes ICQ.
8. Ano, potřebuji speciální taneční obuv, kostýmy, které nám šije skvělá švadlena z Jirkova. V disciplíně Show formací používáme i kulisy. Pro lepší efekt jsou nezbytné i třpytky do vlasů a na obličej a speciální baletní piškoty, protože tento rok se věnujeme i piruetám.

Jan Straka, 6.A
Sjezdové lyžování
Největší úspěchy: 10. místo v kombinovaném závodu ve Vancouvru v Kanadě
3. místo ve slalomu ve Vrátné dolině na Slovensku

1. První lyže jsem dostal ve svých dvou letech, opravdu lyžovat jsem se učil od tří. Mám starší sestru Báru, která je výborná lyžařka, takže jsem logicky začal lyžovat také, ale současně jsem dělal i jiné sporty. Hrál jsem hokej, tenis a basketbal. K lyžím mě samozřejmě dovedli moji rodiče. Oba tento sport a hlavně hory milují.
2. Největší oporu mám samozřejmě ve svých rodičích, sestře a také díky vedení naší školy a trpělivosti učitelů mohu trénovat na alpských ledovcích.
3. Ano, doufám, že se mi bude dařit i v dalších sezónách. Nejvíce si cením 10. místa z kombinovaného závodu v kanadském Vancouvru, kde byla velká konkurence z celého světa a pak ještě 3. místa ze slalomu ve Vrátné dolině na Slovensku.
4. Kromě již jmenovaných úspěchů jsem rád, že jsem si v loňské sezóně vybojoval místo v českém žákovském reprezentačním týmu.
5. Opravdu trénujeme společně s mojí sestrou, ať je to v létě, nebo v zimě, téměř nepřetržitě. V létě máme tzv. suchou přípravu (běhy, skoky, jízda na kole…), nebo i na lyžích.
6. Letos jsme byli několikrát v Bispingenu v lyžařské hale, kde jsme trénovali hlavně slalom. Na podzim odjíždíme na alpské ledovce. Přes zimu trénujeme a závodíme hlavně v Česku.
   Na jiné záliby mi už moc času nezbývá, protože po tréninku se vždy musím věnovat učení, abych dohonil zameškanou látku. Přesto si rád zahraju basketbal nebo fotbal, chodím do bazénu a na tenis, ale hlavně rád poslouchám rockovou muziku a učím se hrát na elektrickou kytaru.
7. Nejvíc se mi líbilo v Kanadě, bylo to pro mě něco nového a nikdy jsem nebyl tak daleko od domova. Na závodech se mi líbí to napětí, nikdy nevím, jak to dopadne.Musíme riskovat, abychom byli nejlepší.
8. Samozřejmě trénujeme v lyžařských kombinézách, máme i několik párů lyží, na každou disciplínu – slalom, obří slalom, super G – potřebujeme jiné. Používáme také nejrůznější chrániče na holeně, záda a ruce a samozřejmě helmu na hlavu.

Kateřina Tripalová, 9.A
Softbal – SC 80
Největší úspěchy: 3. místo v České republice 2009
1. místo v krajském přeboru v roce 2008 a 2009

1. Softbalu se věnuji od svých dvanácti let. Původně jsem dělala atletiku, ale protože jsem se párkrát nepohodla s trenérkou, měla jsem chuť vyzkoušet něco nového.
2. V poslední době mám největší podporu od kamaráda z Ledenic, který také hraje softbal, takže dokáže poradit a pomoci. Určitě mě však podporují také rodiče a jsou hrdí na mé úspěchy.
3. Ono spíš hodně záleží na týmu. Když se daří celému týmu, je umístění dobré. Když se začne něco kazit, odnese to celý tým. Nejvíc si cením třetího místa z republiky v tomto roce, byl to úžasný turnaj, i když zlato by bylo lepší.

4. Chtěla bych se dostat do reprezentace kadetek, nebo aspoň do jejich výběru. Do budoucny plánuji hrát za nějaký tým v Praze, protože tady na severu bohužel žádný tým žen neexistuje.
5. Trénuji třikrát do týdne a o prázdninách téměř každý den, kdy je pěkně. Obětovala jsem softbalu celé prázdniny, kromě čtrnácti dnů u moře jsem měla každý den trénink. Ale softbal mi přináší mnoho zážitků se skvělými lidmi a taky dobře strávený čas. Na jiné záliby se taky někdy najde čas a škola se také zvládnout dá, i když je toho občas moc.
6. Nejzajímavějšího…to mě vážně nic nenapadá, ale nejkomičtější byl můj na třikrát chytaný luft, kdy jsem málem svému trenérovi přivodila infarkt.
7. Kamarádů je dost, ale nejradši mám kamaráda z Ledenic, který mi hodně pomáhá, prostě se z nás stali nejlepší přátelé.
8. Speciální oblek? Krom helmy na pálce, možná jen výstroj pro catchera. Jinak nic.

Patrik Ferbas, 8.A

Disko Dance – Taneční centrum Beethoven D.C. EXE Chomutov

Úspěchy: 1.místo v kategorii Duo na Mistrovství světa 2006 v Prostějově
1. místo ve Formacích na Mistrovství světa 2005 v Žilině
5. místo v kategorii Sólo na Mistrovství světa 2005 v Žilině
3. místo v kategorii Sólo na Extralize 2009 v Chomutově

1. Tancování se věnuji již od pěti let. Přivedla mě k tomu mamka.
2. Nejvíce mě podporuje mamka, protože mi všechno platí.
3. Nikdy jsem nečekal, že bych mohl být tak úspěšný. Nejvíce si cením 1. místa v duetech na Mistrovství světa 2006.
4. Mám už mnoho úspěchů. A co dál? To ještě nevím.
5. Samozřejmě, že musíte své zálibě věnovat spoustu volného času. Trénuji pětkrát týdně. Někdy musíte něco obětovat, ale na druhé straně Vám to něco přinese. Já mám na jiné záliby čas třeba o prázdninách. Do školy se připravuji před tréninky.
6. Největší okamžik byl pro mě, když jsme vyhráli mistrovství světa v duech a hráli nám hymnu.
7. Určitě je mezi námi velká konkurence, ale přesto jsme kamarádi.
8. Na tréninky nosím normální tepláky a tričko a ještě taneční boty. Na soutěže potřebuji kostým, který je z latexu.

Sabina Lecjaksová, 6.A

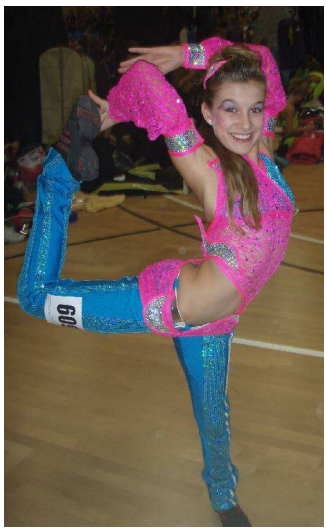

Disko Dance – Taneční centrum Beethoven D.C. EXE Chomutov

Úspěchy: 1. místo na Mistrovství české republiky, Evropy a světa 2009 v Prostějově
3. místo na Mistrovství Evropy 2007 v Bratislavě

1. Od čtyř let. Byl to nápad rodičů, kteří mě k tomuto sportu přivedli.
2. Nejvíc mě podporují mamka s taťkou.
3. Protože jsme s týmem pilně trénovali, očekávali jsme , že dobrých výsledků dosáhneme.
4. Tomuto sportu bych se chtěla věnovat co nejdéle. Líbilo by se mi stát se trenérkou a po základní škole bych chtěla studovat na taneční konzervatoři.
5. Tréninky mám čtyřikrát týdně, někdy i šestkrát.
6. Nejvíc se mi líbila laserová show na Mistrovství Evropy a světa v Prostějově.
7. Ano, většina mých soupeřů jsou také mí kamarádi.

8. Každý rok se šijí pro formační tým nové kostýmy.

Tereza Kaňková, 8.A

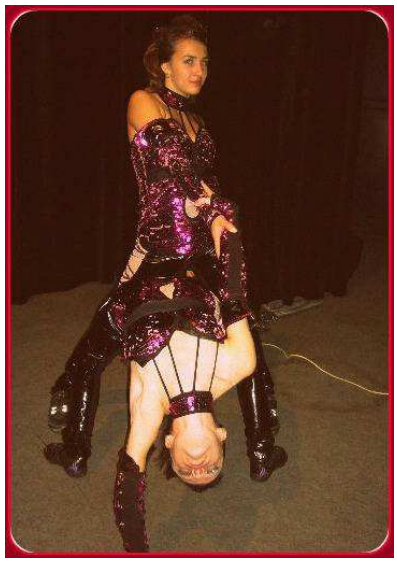

Disko Dance – Taneční centrum Beethoven D.C. EXE Chomutov
Největší úspěchy: 4. místo v kategorii Duo v Extralize 2009 v Orlové
1. místo ve Formacích Disko Dance na Mistrovství ČR 2009 v Prostějově
2. místo ve Formacích Disko Show na mistrovství světa 2002 v Žilině
2. místo v kategorii Malých skupin v Extralize 2009 v Chomutově
3. místo v kategorii Duo v Extralize 2009 Chomutov

1. Tancování se věnuji od čtyř let. Přivedli mě k tomu rodiče.
2. Nejvíc mě podporuje moje rodina a kamarádi.
3. Ano, očekávala jsem a pořád očekávám.
4. Chtěla bych se tancování věnovat co nejdéle a můj sen je 1. místo na Mistrovství světa v duetu.
5. Tréninky mám každý den kromě pondělka. Tanec mi přináší radost a možnost vyčistit si hlavu. Na jiné záliby mi zbývá čas, ale nemůže se jim věnovat naplno. Školu stíhám v pohodě.
6. Když moje partnerka spadla při vystoupení z pódia.
7. Ano, jsou a moc dobrými.
8. Na tréninky ne, ale když jedu na soutěž potřebuji taneční kostým.

Lucie Fejferová. 8.A

Hra na klavír – ZUŠ Chomutov
Největší úspěchy: 3. místo v okresním kole národní soutěže ZUŠ 2006 v Jirkově
2.místo v okresním kole národní soutěže ZUŠ 2008 v Jirkově

1. Na klavír hraji od osmi let, přivedli mě k tomu rodiče, ale od dětství se mi hra na piano líbila.
2. Podporuje mě rodina i paní učitelka na klavír.
3. Ne , neočekávala jsem, že budu úspěšná. Cením si titulů z okresního kola v Jirkově.
4. Už asi nic. Dokončím 1. stupeň na základní umělecké škole a dále pokračovat nebudu. Ale na klavír si budu hrát pro radost a možná svých dovedností ještě někdy využiju.
5. Trénuji každý den, někdy obden, minimálně půl hodiny. Na ostatní koníčky mi sice zbývá čas, ale málo a přípravu do školy zatím zvládám.
6. Asi nic. Jen tréma a strach.
7. Ano, mám jednoho kamaráda a musím říct, že je to velký konkurent.
8. Většinou ne, ale někdy se musím obléknout elegantně.

Kateřina Kittlerová, 8.A

Judo – TJ VTŽ Chomutov, USK Praha

Největší úspěchy: 1. místo na Mistrovství ČR 2008 v Olomouci
2. místo na Mistrovství Rakouska 2009 ve Vocklabruku
3. místo na Mistrovství Polska 2009 v Bydgoszczi
6. místo na Mistrovství ČR 2009 v Mohelnici

1. Tomuto sportu se věnuji od svých osmi let a přivedl mě k němu můj táta, byl to vlastně jeho nápad.
2. Nejvíc? Tak určo trenéři a taťka.
3. Ne, nikdy jsem na to ani nepomyslela…tak největší úspěchy…určitě 1. místo na mistrovství České republiky, 2. místo na Mistrovství Rakouska a taky 5. místo na Mistrovství Polska.
4. Chtěla bych to dotáhnout do reprezentace.
5. Trénuju čtyřikrát týdně, někdy máme i dvoudenní soustředění o víkendech.
6. Při každém zápasu se stane něco zajímavého. Na judu jsem potkala dvojnásobného mistra světa Lukáše Králka, který se stal mým kámošem.
7. Já žádné rozpory se svými soupeři nemám, skoro se všemi se velmi dobře znám a rádi se spolu bavíme.
8. Ano. Potřebuji bílé a modré kimono – kalhoty, „kabát“ a pásek.

Andrea Říhová, 9.A

Hra na flétnu, na klávesy i na kytaru

Největší úspěchy: 1. místo ve hře na klávesové nástroje ve školním kole ZUŠ 2008
1. místo v krajském kole soutěže Pískání pro zdraví (sbor) 2004
3. místo v celorepublikovém kole soutěže Pískání pro zdraví 2004

1. Hře na flétnu se věnuji již od školky. Přivedla mě k tomu naše sousedka, která vyučovala v hudební školce. Velice se mi to zalíbilo a postupem času jsem se chtěla naučit hrát na klávesy a teď i na kytaru.
2. Oporou jsou mi samozřejmě rodiče, příbuzní a mí učitelé v ZUŠ.
3. S úspěšností jsem moc nepočítala, až když jsem nastoupila do sboru, se kterým jsme vyjížděli na různé koncerty a soutěže, jsme začali sbírat různé ceny. Dokonce jsme měli natočit CD, ale termín se stále oddaloval a já jsem později sbor opustila. Nejvíc si cením 3. místa v republice.
4. O tomhle jsem zatím ještě nepřemýšlela, ale jsem si jistá, že to může být i výhodou v mém budoucím zaměstnání.
5. Snažím se trénovat obden, ačkoli to pokaždé nevyjde. Hodiny v ZUŠ mám naplánované jednou týdně, aby se mi nekřížily se školou, se kterou jsem zatím žádný problém neměla.
6. Žádné zajímavé historky se moc nekonaly, jelikož jsme na soutěž vždy přijeli, zkoušeli, aby to bylo dokonalé. Museli jsme se sehrát, což se nám občas nepovedlo a nakonec na pódiu úklona a jede se zase domů.
7. Na žádné ze soutěží jsem zatím nepotkala nikoho, kdo by byl nějakým způsobem nepřátelský nebo neochotný pomoci. Všichni byli milí.
8. Žádné speciální oblečení nepotřebuji, jen musím být vždy slušně oblečena.

V rámci projektu SPOLU napsaly děti ze 3. A na téma „Závislosti“ slohové práce, které potom i výtvarně dotvořily. Jejich obrázky si můžete prohlédnout na výstavě k projektu.
My Vám nabízíme k přečtení tři nejzajímavější články.

CIGARETY

Kdo s kouřením začne, ten už neumí přestat. Je to moc těžké. Já své babičce hodněkrát říkala, aby s tím kouřením přestala, a nepřestala. Kouření velice zkracuje život. ***Zdá se mi, že někteří lidé jsou trochu slepí. Na obalech cigaret je napsáno: Kouření může zabíjet! Kouření vážně škodí vám a lidem ve vašem okolí!***

Anežka Jorová, 3.A

JAK SE MARTIN POTKAL S DROGAMI

Martinovi bylo 13 let a při cestě domů ze školy potkal feťáky, kteří brali drogy. Uviděli Martina a nutili ho brát marihuanu. Myslel si, jaký je frajer, a tak ji potom kouřil dál. Nakonec si zvykl a potřeboval silnější drogy. Protože používal použité jehly, tak dostal AIDS. A protože potřeboval peníze na drogy, tak kradl. ***Nakonec se dostal do vězení***.

Jakub Kutnohorský, 3.A

FEŤÁK JAK JED

(DROGY JSOU ZLO, KTERÉ KDYŽ ZAČNEŠ, NEJDE VRÁTIT.)

Byl jeden kluk, který se zapletl do party, která brala drogy. Jmenoval se Honza. Zezačátku se bránil, ale nakonec je začal brát taky. Každý den musel mít 2000 Kč, aby si je mohl koupit. Honza neměl peníze, musel krást. Už to nikomu nemohl říct, že bere drogy. ***Chudák Honza, byl sám! Už neměl kamarády! Už neměl „rozum“! Ale chtěl vyhledat pomoc. Chtěl se léčit, ale závislost na drogách byla silnější než on.*** Jeho rodiče ho našli zfetovaného, kolem něj ležely rozházené jehly a drogy. Poznali, co se stalo. Poslali Honzu do léčebny, kde musel žít bez drog. Bylo to pro něj kruté, protože už byl silně závislý na drogách. Když se vyléčil, záleželo jen na něm, aby žil normálně. Už nesměl začít fetovat. Jinak by byl zase feťák, mohl by dostat různé nemoci a dokonce i umřít.

Hana Sekerová, 3.A

O zapomnětlivém Markovi

Bylo nebylo, v krásném městě Chomutov žil kluk, který se jmenoval Marek. Chodil do třídy 6.A. Jednou při hodině matematiky zadala paní učitelka školní práci. Měli jsme narýsovat geometrické tvary.Marek rýsoval celou hodinu a narýsoval pouze jeden geometrický tvar. Úplně zapomněl, že tvary měly být dva. Měl si práci dokončit o přestávce, ale taky mu to z hlavy vypadlo. Proto mu dala paní učitelka za domácí úkol nejen dodělat geometrický tvar, ale také napsat pohádku „O zapomětlivém Markovi“.
Marek měl ten den ještě úkol z fyziky a z českého jazyka. Musel jít také na kroužek angličtiny. Měl tedy tolik úkolů a povinností, že už ani neměl čas hrát hry na svém oblíbeném počítači. Proto Marek bude už vždycky dávat veliký pozor na to, co říká paní učitelka a jaké úkoly zadává. Snad se mu to bude dařit.

Marek Vyhnanovský, 6.A

O zapomětlivém Jirkovi

V jedné malé vesničce žil malý chlapec Jirka, bylo mu jedenáct let. Bydlel se svou matkou a sestrou. Jirka byl tak zapomětlivý, že jeho sestra a matka za ním musely stále chodit a kontrolovat, co opět zapomněl. Hrál basket a skoro pokaždé na tréninku nechal boty, triko či bundu. Ve škole zapomínal sešity, knihy, stejně tak doma zapomínal, co si měl vzít do školy. Jeho matka se sestrou byly zoufalé, a tak ho chtěly změnit.
Jak to dopadlo? Dodnes doufají, že z toho vyroste.

Jirka Škrába, 6.A

Dárek pro maminku

Kdyby neměla maminka svátek, asi bych si jí nevšimnul. Keramické slunečnice v květináči. Stála ve výkladní skříni a vypadala jako docela „veselý dárek pro maminku“.
No, abych byl upřímný, zaujala mě i její cena. Ze svého kapesného sice něco ušetřím, ale co si budu namlouvat, peníze se využiji zcela jiným způsobem. Slunečnice byla právě tak veliká, že by se hodila mamince na parapet v kuchyni. Při pohledu na její pestré barvy by maminka měla jistě veselou náladu. A také bude ladit se záclonkou na okně, která má právě motiv slunečnice.
Slunečnice má jeden velký, jasně žlutý květ a hnědým středem, dva malé a dva velké tmavě zelené listy. Květ je nalepen na dřevěné tyčce, která je zapíchnutá v květináči. Květináč je také keramický, červeně zbarvený a má bílé puntíky. To vše pěkně ozdobuje tkanina červené barvy s mašlí z přírodního materiálu. Přestože má maminka raději živé květy, myslím si, že se jí bude líbit. A to hlavně proto, že je ode mě. A při pohledu na ni bude vědět, že ji mám rád.

Adam Zajačik, 7.A

Popeláři

Tereza Mořkovská

Popeláři nosí vesty,
taky bydlí na smetišti.
Popeláři nosí vesty,
aby nám před nosem nesjeli z cesty.
Všem odpady vozí,
doufám, že snad nechodí bosí.
A jinak tak krásně září,
jsou to přece popeláři.

Žáci 6.A zde pro Vás připravili několik zajímavých receptů na dobroty, které se připravují z jejich oblíbeného druhu ovoce, nebo zeleniny.

Pivní štrůdl

Potřebujeme:

30 dkg hladké mouky, půl kostky ztuženého pokrmového tuku, 16 polévkových lžic piva, jablka, cukr, skořici, strouhanku

Postup:

Z mouky, tuku a piva vypracujeme těsto. Na pomoučeném vále vyválíme placku. Posypeme osmaženou strouhankou, oloupanými a nastrouhanými jablky, rozinkami, skořicí a cukrem. Zabalíme, potřeme máslem a dáme péct. Podáváme s čajem či mlékem.

Hraběnčin koláč

Potřebujeme :

40 dkg hladké mouky, 1 Heru, 4 vajíčka, 15 dkg moučkového cukru, 1 prášek do pečiva, jablka (čím víc, tím líp)

Postup:

Oddělíme žloutky od bílků. Smícháme žloutky, mouku, cukr, Heru a prášek do pečiva. Asi jednu třetinu těsta oddělíme a zmrazíme. Zbylé těsto dáme na plech (kulatý tvar, ale není povinný). Z bílků ušleháme sníh. Těsto poklademe nastrouhanými jablky,se skořicí, přidáme rozinky a oříšky. Na jablka dáme sníh a nastrouhané zmrazené těsto. Upečeme.

Podáváme s mlékem či čajem.

Mrkvová pomazánka s pórkem

Potřebujeme:

5 středně velkých mrkví, 1 menší pórek, 1 sáček majolky, citrónovou šťávu, sůl, vejce natvrdo, veku

Postup:

Očištěnou mrkev nastrouháme na jemném struhadle, přidáme najemno nakrájený pórek. Smícháme s majolkou a podle chuti přidáme citrónovou šťávu a sůl. Mažeme na plátky veky. Každý plátek ozdobíme vajíčkem (okurkou, nebo paprikou).

Rýže pečená v mléce s jablky

Potřebujeme:

200 g rýže, 500 g jablek, 1 litr mléka, 80 g másla, moučkový cukr, sůl, mletou skořici

Postup:

Přebranou, propláchnutou a třikrát spařenou rýži v pekáčku zalijeme mlékem a poklademe na ni oloupaná jádřinců zbavená na měsíčky nakrájená jablka. Dáme do trouby péci. V hotové kaši by mléko mělo být zcela vstřebané do rýže.

Horkou rýži rozdělíme na talíře, posypeme moučkovým cukrem a skořicí, přelijeme rozehřátým máslem a podáváme.

Ovocný salát s mandarinkami

Potřebujeme:

2 velké sladké mandarinky, 1 velké sladké jablko, 1 banán, 1 kelímek zakysané smetany, šťávu z limetky nebo citronu

Postup:

Mandarinky a jablko nakrájíme na menší kousky. Banán na polovinu a na půlměsíčky, zakapeme limetkou podle chuti, přidáme zakysanou smetanu a zamícháme. Pokud ovoce nebylo dost sladké, tak tam šťávu z limetky nedávejte. Podávejte vychlazené.

***Jirka Pelc,* 6.A**